

Side. Den ærede Minister har nemlig ikke nogen Mistillid til sine Forgængeres Arbejde og heller ikke til Folkethingets Beslutninger, som gik imod hans Forgængeres Arbejde, og han staar saaledes upartist overveiede til begge Sider. Det er efter min Mening en god Maade at tage den Sag paa for en ny Minister, og saa vidt jeg forstod den ærede Ministers Antydning, vilde det ogsaa være hans Bestræbelse at komme ligesom midt imellem begge de Retninger, der ere gjorte gjældende dels fra Regjeringspartiets, dels fra Folkethingets Side i Dverveielserne af denne Sag. Jeg skal ikke komme nærmere ind herpaa og ikke kunne sige, hvad Lykke denne i og for sig gode Maade at tage Sagen paa maa kunne have, men skal kun konstatere, hvad der er fremkommet. — Der var en anden Side af den ærede Ministers Bemærkninger, som ogsaa meget interesserede mig. Det var, at det ikke kan være nogen bestemt Fordring, at Forrevisionen skal fremlægges i denne Del af Samlingen, men kun at den skal fremlægges i Forbindelse med en Forsvarsplan. Det var en Antydning af, at den ærede Minister vil forlange af sine Kolleger, at de skulle optage Traaden, som de slap i 1876, da man lod Livslogen falde som Selhed. Deri er der virkelig Logik. Det forekommer mig, at det gaar ikke an at tale om disse Sager stumpevis paa Finantsloven hvert Aar og strides om den Kanon og det og det Stykke. Vi maa se paa en eller anden Maade at komme til en ny Dverveielse for længere Tid om Hovedspørgsmaalet. Jeg ønsker den ærede Minister til Lykke med hans Arbejde i denne Retning. Jeg har ganske vist ikke været saa heldig — det er dog Noget, jeg ikke nærmere skal komme ind paa — i tidligere Kommissioners Arbejde angaaende vort Forsvarsvæsen, hvori den ærede Minister har haft en meget væsentlig Del, at se det fuldstændigste Sammenhæng fra Aar til Aar; men det er naturligtvis af Mangel paa Evne hos mig. Jeg kan imidlertid forstaa og maa erkende, at der er Logik i, at man vil have denne Sag samlet for i sin Selhed. Men naar nu den ærede Minister har denne Betragtning, saa forekommer det mig besynderligt, at vi alligevel skulle tage Sagen op paa en Maade paa selve Finantsloven, gjennem de store ekstraordinære Bevillinger, som den ærede Minister der forlanger. Det forekommer mig, at den ærede Minister saa ogsaa skulde have sagt her: jeg forlanger ikke Noget som helst foregrebet, jeg laaber Sagen staa frit, indtil den hele, store Sag foreligger for Rigsdagen, for at man saaledes kan overveie den som en Selhed. Dette er Noget, jeg skal henstille til Dverveielse; jeg tror, det er i Flugt med den Betragtning hos den ærede Minister, som jeg kan forstaa og vil en vis Grad anerkende. Da jeg har Ordet, vil jeg gjerne sige et Par Ord til det ærede Medlem for Anders Amts 2den Valgkreds (N. P. Ten-

sen), men saaledes, at det ærede Medlem ikke skal have nogen Anledning til at blive misfornøiet dermed, navnlig af Hensyn til at Diskussionen har trukket saa længe ud. Det ærede Medlem har, forekommer det mig, i sine Forsvarsbetragtninger stillet sig paa det Standpunkt, at hans Alpha og Omega er Officerer og atter Officerer, som om man næsten kunde sige, at det Første og det Andet og det Tredie, der hører til Forsvarsvæsenet, er Officerer. Nu vil ingen af os benægte, hvilken overordentlig Betydning de have, men i den Grad at betone Befalingsmandskabet som det Udelukkende, som det ærede Medlem gjør, tror jeg ikke, man er berettiget til fra et virkelig Forsvarsvæsenstandpunkt. Det ærede Medlem udtalte, at de Paagjældende være gaaede ind under Hærløven af 1842 og under de og de Betingelser, og det var en Uret, naar Loven saaledes havde forandret disse. Det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Vojfen) brugte et lignende Udtryk rigtigt i en ganske anden Forbindelse, men det støbte mig dog. Jeg siger, den Betragtning er aabenbart i konstitutionel Henseende fuldstændig forkert. Det er naturligt, at Lovgivningsmagten vil være billig og human ogsaa overfor de personlige Spørgsmaal, naar den omordner Institutioner og andre Forhold i Landet, men naar enkelte Personer stille sig op med en speciel Ret lige overfor Administrationen og Lovgivningsmagten i det Diabli, disse finde det nødvendigt af højere Hensyn at forandre tidligere Vilkaar, og naar det ærede Medlem mente, at, fordi man har omorganiseret vort Hærvæsen, og er gaaet bort fra Organisationen af 1842, gjør man i visse Retninger Uret mod Personer, var det maaske ogsaa Uret, naar vi derigjennem er kommen til at give disse Officerer højere Løn end efter Ordningen af 1842. Jeg siger ikke, at vi have givet dem for høj Løn, det skal jeg ikke tage i min Mund; thi det ligger ikke i min Løkke. Der er i det Hele i forskjellige Forhold bevirket en Forbedring for de Militære ved den ny Hærløve i Modsetning til den gamle. Vi maa blot hævde vor ubetingede Ret til, uden at høre nogen Klage, at omordne Institutioner i vort Land, saaledes som vi efter Samfundsforholdene og Statens Løve finde det nødvendigt, naar vi ikke franske Røgens juridiske og positive Ret. Det var maaske ogsaa Uret imod Møllerne, at vi i 1851 havde Møllervangen, eller mod Skæbderne og Stomagerne, at vi gave Næringsloven af 1857. Det kan gjerne være, at der i begge disse Henseender kunde have været Grund til at tage større Billighedshensyn, end man den Gang tog. Det tror jeg snarest; men dersom den enkelte Mand, hvad enten han saa er Befalingsmand eller Borger, kan staa op, fordi en eller anden Udviklingsform generer ham, og beræbe sig paa, at der er gjort ham Uret, kunne vi ligesaa godt strax lade det Hele falde, thi saa bliver det stændigt. Dernaest kom det